

[ροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Τριανταπέντε χρόνια

μετά την κοίμηση του, το 1995, με απόφαση της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας ο Λουκάς Βόινο-Γιασενέτσκι ανακηρύχθηκε άγιος. Στις 17 Μαρτίου 1996 συγκεντρώθηκαν στον ναό των Αγίων Πάντων της Συμφερούπολης μέλη της κυβερνητικής επιτροπής, αρχιερείς, ιερείς, ηγούμενοι και μοναχοί των μονών της Κριμαίας για την ανακομιδή των Λειψάνων του. Μετά από προσευχή και αγιασμό, ξεκίνησαν για τον τάφο του αρχιεπισκόπου. Ήταν μια παγωμένη νύχτα και φυσούσε δυνατός αέρας. Έσκαψαν και βρήκαν τα ιερά Λείψανα. Όταν ο αρχιεπίσκοπος της

Συμφερούπολης Λάζαρος κατέβηκε στον τάφο και τα πήρε στα χέρια του, ο αέρας απότομα σταμάτησε. Μια βαθιά ησυχία απλώθηκε. Ούτε φύλλο δεν σάλευε. Η νύχτα ήταν καθαρή σαν ψυχή βρέφους. Όλοι κρατούσαν αναμμένα κεριά, γονατιστοί και κοιτούσαν συγκινημένοι. Παραδόξως, ενώ όλο το σώμα είχε αποσυντεθεί, κάποια εσωτερικά όργανα δεν είχαν υποστεί τους νόμους της φθοράς. Μεταξύ αυτών και η καρδιά του! Μια καρδιά που είχε «Λειώσει» από την αγάπη προς τον Θεό και τον άνθρωπο κι είχε μοιραστεί σε μυριάδες ψίχουλα στους ανθρώπους, στάθηκε αδύνατο να λειώσει από τη φυσική φθορά και εξέπεμπε άρρητη ευωδιά.

Ένας νέος άγιος προστέθηκε στη χορεία των μεγάλων ιαματικών αναργύρων γιατρών και μεγάλων ομολογητών της Εκκλησίας. Ο αρχιεπίσκοπος και χειρουργός Λουκάς Βόινο- Γιασενέτσκι υπήρξε μια ευγενική και άγρυπνη ψυχή, μια λαμπρή και ασυνήθιστη προσωπικότητα, που αφομοίωσε όλους τους κραδασμούς της εποχής του και τα πάθη της ιστορίας, που ρούφηξε μέχρι την τελευταία σταγόνα το ποτήρι του πόνου, δικού του και ξένου, που πολέμησε ανύσταχτα το μέγα κακό τον θάνατο, προσπαθώντας να τον αποσοβήσει. Μια ψυχή που καθάρισε μέσα στο μαρτύριο και έλαμψε ανάμεσα στους ανθρώπους, για να φωτίζει πια σαν βόρειο σέλας στον παράδεισο, ανάμεσα στους αγίους και τους αγγέλους.

Πέρασαν χρόνια. Το 2005 σε ένα διαμέρισμα στη Μόσχα δυο παιδιά ταξιδεύουν με τον υπολογιστή τους στον κυβερνοχώρο. Κάποια στιγμή ανακαλύπτουν μια ενδιαφέρουσα ιστοσελίδα που τους επιτρέπει να ταξιδέψουν στο διάστημα ανάμεσα στους γαλαξίες και τους πλανήτες. Σερφάρουν χαρούμενα νιώθοντας την ελευθερία «να ξεφεύγεις» από τη βαρύτητα της γης. Άβυσσοι μελανοί και κεντημένοι μ' αστέρια απλώνονται μπροστά τους, αστρικές καταιγίδες, φωτεινά νεφελώματα, γαλαξίες κι ουράνια σώματα.

Ξαφνικά διαβάζουν για ένα νέο αστέρι που ανακάλυψαν Ρώσοι επιστήμονες στον ουρανό. Ήταν πολύ σημαντικό επίτευγμα, μια και το στερέωμα από χρόνια είχε χαρτογραφήσει με λεπτομέρεια.

Τα δυο παιδιά, ο Μιχαήλ και η Τατιάνα, διάβασαν με περιέργεια ακόμα πως οι Ρώσοι αστροφυσικοί ήθελαν να δώσουν ένα όνομα στο νέο αστέρι και ανάμεσα σε τρία άλλα επέλεξαν το όνομα «Λουκάς Βόινο-Γιασενέτσκι»[1]. Πήγαν να τρελαθούν απ τη χαρά τους. Έτρεξαν με λαμπερά, χαρούμενα μάτια και με κομμένη αναπνοή στη μητέρα τους, που μαγείρευε στην κουζίνα, φωνάζοντας: «Ο παππούς έγινε αστέρι στον ουρανό!».

Σημείωση:

1. Πρόκειται για πραγματικό γεγονός που δημοσιεύτηκε σε ρωσικές εφημερίδες.

Πηγή: Γιώτας Παρασκευά-Χατζηκώστα, Ένα νέο αστέρι στον ουρανό· Ο Άγιος Επίσκοπος και Γιατρός Λουκάς Βόϊνο-Γιασενέτσκι, Εκδόσεις «Εν Πλω», Α' έκδοση, Οκτώβριος 2010.